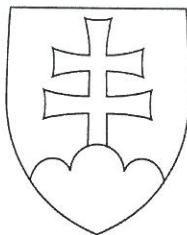

9930/2012

2 S 263/10-48
IČS 1010201330

Rada pre vysielanie a retransmisiu Dobrovičova 8, P.O.Box 155, 810 00 Bratislava 1	
23 -01- 2012	
Podacie číslo:	279
Prílohy/laty:	2/-
Číslo spisu:	
Vybavuje:	RZ-

Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť
dňa ..... 14.07.2012 .....
a vykonateľnosť dňa .....
Krajský súd v Bratislave
dňa ..... 30.07.2012 .....

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Trenčana a členov senátu Mgr. Viliama Pohančeníka a JUDr. Vlastimila Pavlikovského, v právej veci žalobcu: MAC TV, s.r.o., IČO: 00 618 322, Brečtanová 1, Bratislava, zastúpený: Advokátska kancelária Bugala – Ďurček, s.r.o., Drotárska cesta 102, Bratislava, Mgr. Peter Ďurček, konatel' a advokát, proti žalovanému: Rada pre vysielanie a retransmisiu Slovenskej republiky, Dobrovičova 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.RL/24/2010 zo dňa 13.04.2010, jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

Krajský súd v Bratislave žalobu **z a m i e t a**.

Žalobcovi sa nepriznáva právo na náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e

Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 14.07.2010 sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. RL/24/2010 zo dňa 13.04.2010, ktorým žalovaný uložil žalobcovi podľa § 64 ods. 1 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 308/2000 Z.z.) sankciu – upozornenie na porušenie zákona za porušenie povinnosti podľa § 16 ods. 3 písm. i/ uvedeného zákona (§ 16 písm. q/ zákona č. 308/2000 Z.z. v znení platnom a účinnom do 14.12.2009), ktorej sa žalobca dopustil tým, že dňa 04.11.2009 o cca 17:48 hod. prerušil program *Prvé oddelenie* komunikátom, ktorý zobrazil statické logo T-Com, čím došlo k porušeniu povinnosti zabezpečiť, aby sa program vo vysielaní televíznej programovej služby neprerušoval, ak zákon č. 308/2000 Z.z. neustanovuje inak.

Žalobca v žalobe uviedol, že žalovaný začal konanie vo veci porušenia ustanovenia zákona č. 308/2000 Z.z. po nadobudnutí účinnosti jeho novely vykonanej zákonom č. 498/2009 Z.z. (15.12.2009), pričom prejednávaný skutok sa stal za účinnosti predchádzajúcej právej úpravy uvedeného zákona v jeho znení platnom a účinnom do 14.12.2009. Opomenutím zákonodarcu došlo podľa žalobcu k situácii, že v novelizovanej právej úprave neexistujú prechodné ustanovenia obsahujúce režim pre použitie zákona na skutky, ktoré sa stali pred účinnosťou novely, avšak ich prejednanie nebolo skončené, prípadne ani začaté, ako

v danom prípade. Žalobca s odkazom na čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 46, čl. 50 ods. 6 a čl. 154 ods. 4 Ústavy SR argumentoval, že nie je možné použiť aplikáciu právnej normy na vznik právnych vzťahov pred účinnosťou tejto právnej normy pripustiť. Takáto aplikácia právnej normy by bola podľa jeho názoru v rozpore s princípmi právneho štátu, a to najmä so zásadou právnej istoty účastníkov právnych vzťahov. Uviedol, že pokial' by sa úprava platná pre trestné konanie aplikovala na podmienky správneho trestania, došlo by sa k záveru, že postup žalovaného bol v predmetnom konaní v rozpore so zákonom z dôvodu retroaktívneho použitia právnej normy a teda vydané rozhodnutie je treba považovať za nezákonné. Mal zato, že použitie neskoršej právnej normy na posúdenie konania predchádzajúceho jej účinnosti je prípustné len vtedy, ak by sa jednalo o normu s účinkom v prospech trestaného, nie však o normu s účinkom rovnakým, prípadne horším. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR č.k. 3SŽ 6/2010-27 v obdobnej veci, v ktorej sa NS SR stotožnil s jeho argumentáciou.

Žalobca ďalej namietal, že znenie výroku napadnutého rozhodnutia je nezrozumiteľné, pretože z neho nie je zrejmé, podľa ktorého znenia právneho predpisu správny orgán výrok vyniesol. Vo výroku ani v odôvodnení rozhodnutia nie je podľa žalobcu zdôvodnený spôsob, akým správny orgán dospel k použitiu právnej úpravy, podľa ktorej postupoval a rozhadol. Mal zato, že rozhodnutie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, keďže aplikovaná právna norma nebola platná a účinná v čase údajného spáchania správneho deliktu, pričom jej použitie spočíva výlučne na konštrukcii trestajúceho správneho orgánu a preto nemá žiadnu oporu v zákone.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k obsahu žaloby uviedol, že obsah povinnosti ustanovej do 14.12.2009 v § 16 písm. q/ zákona č. 308/2000 Z.z. sa po zmene právnej úpravy k 15.12.2009 nezmenil v žiadnom ohľade. Zmenilo sa iba paragrafové označenie tejto povinnosti na § 16 ods. 3 písm. i/ zákona č. 308/2000 Z.z.. Obsah povinnosti vyplývajúcej z predmetných ustanovení je úplne identický ako pred novelou a nezmenila sa ani sankcia za porušenie danej povinnosti. Žalovaný vyjadril názor, že aplikovaním ustanovenia § 16 ods. 3 písm. i/ zákona č. 308/2000 Z.z. na predmetný skutkový stav žalovaný neporušil princípy právneho štátu, konkrétnie princíp zákazu retroaktivity v neprospech „páchateľa“ a z neho vyplývajúci princíp právnej istoty. Poukázal na fakt, že skutková podstata predmetného správneho deliktu existovala tak v čase jeho spáchania (počas účinnosti pôvodného zákona), ako aj v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Z toho podľa žalovaného plynie, že konanie, za ktoré udelil žalobcovi sankciu, bolo sankcionovateľné tak v čase, kedy sa ho žalobca dopustil, ako aj v čase vydania napadnutého rozhodnutia, pričom novelou vykonanou zákonom č. 498/209 Z.z. sa nesprísnila ani sankcia za predmetné správne delikty.

K namietanej nezrozumiteľnosti výrokovej časti napadnutého rozhodnutia žalovaný uviedol, že z výroku je zrejmé, že žalovaný rozhodoval podľa právnej úpravy účinnej v čase rozhodovania. Paragrafové označenie uvedené v závierke bolo označením danej zákonnej povinnosti v predchádzajúcej právnej úprave – podľa zákona č. 308/2000 Z.z. v znení platnom a účinnom do 14.12.2009. Žalovaný uviedol, že v rámci správneho konania dospel k záveru, že predmetný skutok je vzhľadom na identický obsah príslušných povinností aj napriek novému paragrafovému označeniu totožný so správnym deliktom aj podľa novej právnej úpravy. Mal zato, že žalobca neboli na svojich právach ukrátený rozhodnutím ani postupom správneho orgánu a preto navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci (§ 246 ods. 1 O.s.p.) na nariadenom pojednávaní preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe (§ 249 ods. 2 O.s.p.), ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo

a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie aj postup správneho orgánu boli v medziach zákona.

Z obsahu pripojených administratívnych spisov žalovaného súd zistil, že listom zo dňa 09.03.2010 oznámil žalovaný žalobcovi začatie správneho konania vo veci možného porušenia § 16 ods. 3 písm. i/ zákona č. 308/2000 Z.z. (§ 16 písm. q/ zákona č. 308/2000 Z.z. v znení platnom a účinnom do 14.12.2009). Na vyššie opísanom skutkovom základe a po vyjadrení žalobcu k začatému konaniu vydal žalovaný dňa 13.04.2010 rozhodnutie č. RL/24/2010, ktorého výroková časť je opísaná v prvom odseku odôvodnenia tohto rozsudku. V odôvodnení rozhodnutia žalovaný zdôvodnil, v čom videl porušenie zákona a na zistený stav aplikoval vyššie označené ustanovenie zákona č. 308/2000 Z.z. v jeho znení platnom a účinnom ku dňu vydania rozhodnutia.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnicte súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov preskúmavajú zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Pri preskúmavaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom SR, t.j. najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi. V intenciach § 244 ods. 1 O.s.p. súd preskúmava aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotnoprávnych noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosť, ak sa na takéto konanie vzťahuje zákon o správnom konaní.

Podľa § 16 písm. q/ zákona č. 308/2000 Z.z. v znení planom a účinnom do 14.12.2009 vysielateľ je povinný zabezpečiť, aby sa program vo vysielaní televíznej programovej služby neprerušoval, ak tento zákon neustanovuje inak; program možno prerušovať vysielaním mimoriadneho spravodajstva.

Podľa § 16 ods. 3 písm. i/ zákona č. 308/2000 Z.z. v znení planom a účinnom od 15.12.2009 vysielateľ je povinný zabezpečiť, aby sa program vo vysielaní televíznej programovej služby neprerušoval, ak tento zákon neustanovuje inak; program možno prerušovať vysielaním mimoriadneho spravodajstva.

Podľa § 64 ods. 1 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi rada ukladá tieto sankcie:

- a) upozornenie na porušenie zákona,
- b) odvysielanie oznamu o porušení zákona,
- c) pozastavenie vysielania alebo poskytovania programu alebo jeho časti,
- d) pokutu,
- e) odňatie licencie za závažné porušenie povinnosti.

Z vyššie citovaného znenia relevantných právnych noriem je zrejmé, že povinnosť zabezpečiť, aby sa program vo vysielaní televíznej programovej služby neprerušoval, ukladal zákon č. 308/2000 Z.z. žalobcovi ako vysielateľovi tak v čase odvysielania programu (04.11.2009), ako aj v čase vydania napadnutého rozhodnutia (13.04.2010). Rovnaká bola aj zákonná sankcia za porušenie uvedených povinností – upozornenie na porušenie zákona. Skutok tvoriaci predmet konania teda bol postihnutelný podľa zákona č. 308/2000 Z.z. platného v čase jeho spáchania (§ 16 písm. q/), ako aj podľa toho istého zákona v znení účinnom v čase začatia konania a vydania rozhodnutia (§ 16 ods. 3 písm. i/). Pri správnom

trestaní, pre ktoré platia štandardy trestného práva, sa postihnutelnosť skutku zásadne spravuje zákonom, ktorý platil v čase jeho spáchania. Retroaktivita neskôr prijatej právnej normy je neprípustná, to znamená, že nikoho nemožno postihnúť za protiprávny skutok podľa zákona, ktorý v čase jeho spáchania neplatil. Na neskôr prijatý právny predpis dopadajúci na postihnutelnosť skutku a možnosť uloženia sankcie za tento skutok sa prihliada len vtedy, ak je to pre delikventa priaznivejšie.

V danom prípade zmenou zákona č. 308/2000 Z.z. účinnou od 15.12.2009 nedošlo k žiadnej obsahovej zmene ani po stránke postihnutelnosti skutku, ktorý sa žalobcovi kládol za vinu, ani po stránke vyvodenia následkov pre žalobcu. Niet sporu o tom, že novelou č. 498/2009 Z.z. došlo len k zmene označenia odsekov v ustanovení § 16 zákona č. 308/2000 Z.z., ktorý stanovuje vysielateľovi vyššie uvedenú povinnosť. Vzhľadom na to, že v rozhodnutí je skutok právne kvalifikovaný podľa právnej úpravy platnej v čase vydania rozhodnutia (§ 16 ods. 3 písm. i/), dopustil sa žalovaný chyby, pretože na predmetný skutok bolo potrebné aplikovať právnu úpravu platnú v čase jeho spáchania (§ 16 písm. q/). Súd je však toho názoru, že nejde o takú vadu, ktorá by mohla mať za následok nezákonosť rozhodnutia, nakoľko obsah zákona sa po stránke postihnutelnosti skutkov, ani po stránke možnosti uloženia sankcie, nijako nezmenil. Naviac je potrebné poznamenať, že vo výrokovej časti rozhodnutia žalovaný uviedol právnu kvalifikáciu porušenej povinnosti tak podľa zákona platného v čase vydania rozhodnutia, ako aj podľa zákona platného a účinného v čase spáchania skutku. Preto sa súd nestotožnil s názorom žalobcu, že by došlo k neprípustnému retroaktívному aplikovaniu právnej úpravy, ani k porušeniu princípov právnej istoty. Za rozhodujúcu však považoval súd skutočnosť, že vydaným rozhodnutím nedošlo z materiálneho hľadiska k žiadnemu ukráteniu žalobcu na jeho právach.

Vzhľadom na uvedené Krajský súd v Bratislave po preskúmaní veci dospel k záveru, že žalobu je potrebné podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietnuť, nakoľko napadnuté rozhodnutie bolo vydané v medziach zákona a námitky žalobcu neodôvodňovali jeho zrušenie.

O trováčoch konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. a vzhľadom na neúspech v konaní nepriznal žalobcovi právo na nahradu trov konania.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, dvojmo na Krajský súd v Bratislave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

V Bratislave, dňa 14.12.2011

Za správnosť vyhotovenia:
Ladislava Drahošská

JUDr. Marián Trenčan
predseda senátu